

[Glistrup.]

bemærkninger ikke var særlig hjælpsomme over for os, når vi skulle genoverveje, om vort ændringsforslag skulle have ulemper, for det eneste, hr. Bernhard Baunsgaard havde at sige om forslaget var, at det måtte bero på, at vi ville have en total opløsning af arveretten. Kunne hr. Bernhard Baunsgaard dog ikke forklare os, hvordan en gennemførelse af disse klart og teknisk præcist udformede 2½ linje i arveafgiftsloven på nogen som helst måde skulle bevirke en total opløsning af arveretten? Det var der i hvert fald ikke antydning af oplysning om i hr. Bernhard Baunsgaards indlæg. At han så mente, at vi ikke evner at tænke i fremskridtspartiet, all right, hr. Bernhard Baunsgaard må gerne udslynge den slags almindelige bagvaskelser, men jeg synes bare ikke rigtig, det kommer sagen ved. Blind høne kan også finde korn, og hvis det er et korn, vi har fundet, synes jeg, vi skulle vedtage ændringsforslaget, og hvis der er saglige argumenter imod det, frafalder vi det. Vi har bare til dette øjeblik i de tre måneder, der er gået, siden vi fremlagde vort forslag, ikke hørt et eneste sagligt argument — eller usagligt argument for den sags skyld — imod forslaget, men bare denne almindelige udslyngning, at det vil betyde en total opløsning af arveretten at gennemføre fremskridtspartiets ændringsforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det ville nok fremme en fornuftig diskussion, hvis hr. Glistrup gav sig til at høre efter, hvad der blev sagt, og svarede på det.

Jeg har ikke beskæftiget mig med fremskridtspartiets ændringsforslag, det har liget meget længe i udvalget, dér har jeg overvejet det, men har ikke fundet, der var nogen grund til at støtte det, og jeg har ikke sagt et ord om det her. Det, jeg udtalte mig om, var hr. Glistrups ord her; og at der måske ikke er den bedste sammenhæng mellem det, fremskridtspartiet har foreslået i udvalget, og det, der blev sagt her, skal jeg såmænd ikke bestride. Jeg kan gentage, at hvis det, hr. Glistrup sagde heroppefra, var gennemtænkt — hvad der altså kan sættes et stort spørgsmålstegn ved — må det betyde opløsning af vor arvelovgivning, for når man vil fritage familier, der ikke berøres af dette, også utraditionelle familier uden

papir og andre, er der ikke noget tilbage at tage arveafgift af, og det var lige netop det, hr. Glistrup sagde i sin tid.

Stetter (KF):

Hr. Glistrup anvender det gamle trick at lægge noget i min tale, som jeg ikke har sagt, og så argumentere mod det.

Det viste sig, at vort oprindelige forslag ville få nogle virkninger, som vi ikke havde forudset, og som ikke var tilsigtede. Vort udgangspunkt var et ønske om at ophæve en forskelsbehandling mellem ægteeskaber med og uden børn. Det stillede ændringsforslag ophæver denne forskelsbehandling, og derfor er vi tilfredse med det.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Men vi er altså enige om, forstår jeg på hr. Stetters sidste indlæg, at den længstlevende ægtefælle bliver dårligere stillet efter de ændringsforslag, de konservative nu har tiltrådt: ministerens ændringsforslag, end efter de konservatives oprindelige lovforslag, og det var det, jeg argumenterede imod.

Med hensyn til hr. Bernhard Baunsgaards indlæg vil jeg sige, at fremskridtspartiet jo har vist, hvordan vi præcist lovteknisk vil gennemføre de tanker, jeg fremsatte i mit første indlæg, og som jeg også gjorde mig til talsmand for i udvalget og ved første behandling, og disse ændringer vil ikke føre til nogen som helst opløsning af arveretten, de vil føre til, at reglerne bliver mere rimelige.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne bekræfte det, som hr. Stetter var inde på tidligere, nemlig at der under førstebehandlingen af lovforslaget blev peget på en række ting, der gik ud over det sigte, som efter bemærkningerne til lovforslaget var hensigten med det, og allerede ved førstebehandlingen erklærede hr. Stetter, at man var parat til at rette disse ting, fordi sigtet med lovforslaget var en ligestilling mellem den efterlevende, som havde børn i ægteskabet, og de barnløse efterlevende ægtefæller. Det synes jeg er væsentligt at slå fast, når hr. Glistrup vil forsøge at føre en argumentation på, at der vil ske en forringelse i forhold til det konservative for-